

Підкралась осінь непомітно

Підкралась осінь непомітно,
Погода стала вже не літня,
Ось небо хмарами покрилось
І літня спека враз скінчилась.

Ще на деревах зелень літня
І чорнобривці буйно квітнуть,
Та стихли вже пташині співи,
Чорніють тихо сонні ниви.

Але не забариться скоро,
Настане ще й пора сувора,
І осінь стане золотою,
Трава під ковдрою товстою

З під листя жовтого окраси
Ще зеленітиме до часу,
Ранкову росу змінить іній
Холодний і сріблясто-синій...

Та жити далі захотілось,
Мов друге дихання відкрилось,
Немов з'явилися нові сили,
Пливу, як човен на вітрилах.

Усе лишається позаду,

Життя складається до ладу,
І осінь схожа знов на літо
Та й стимулює далі жити!

А осінь крони колихає,
На них дивлюсь я і гадаю
Якими будуть дні майбутні,
І хочу, щоб не каламутні,

А чисті їх струмки осінні
Підряд були живі й нетлінні...
Нема гріха цього хотіти,
Адже один лиш вік нам жити!

Дата написання вірша: 2026-09-02